

år. Alle hjælpemidler gives jo som kompensation for en nedsat funktionsevne og skulle gerne hjælpe den enkelte bruger til en normal og selvstændig livsførelse, uden at der pålægges brugeren særlige udgifter.

Socialministeren har netop oplyst, at den arbejdsgruppe, der er nedsat til at undersøge hensigtsmæssigheden i brille- og kontaktlinseproblematikken i forhold til § 58 i bistandsloven, vil kunne afslutte sit arbejde i maj måned 1995. Af den grund vil det være hensigtsmæssigt at afvente arbejdsgruppens undersøgelser.

Det er i det netop indgåede finanslovsforlig også aftalt at nedsætte et udvalg, som bl.a. skal se på ændring af reglerne om førtidspension, og som også skal foretage en analyse af nuværende kompensationsordninger for fysisk og psykisk handicappede både i henhold til bistandsloven og til pensionsloven. Det vil derfor for os at se være yderst hensigtsmæssigt at afvente både arbejdsgruppens og udvalgets arbejde, inden der foretages ændringer.

Hele hjælpemiddelområdet er jo et meget følsomt område at foretage ændringer på. Alle ønsker vi selvfølgelig, at mennesker med handicap hjælpes bedst muligt. Derfor er det vigtigt, at der forud for ændringer foreligger grundige undersøgelser på området.

Socialdemokratiet kan derfor ikke på nuværende tidspunkt medvirke til ændringer i bekendtgørelsen og vejledningen om hjælpemidler i henhold til bistandslovens § 58.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det, der kalder mig herop, er den bemærkning fra fru Inger Bierbaum om, at det ville være hensigtsmæssigt at afvente såvel det udvalgsarbejde, der er igangsat af socialministeren om synshjælpemidler, og det udvalgsarbejde, der er igangsat i forlængelse af finanslovaftalen.

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om socialministeren er enig i den betragtning, for jeg forstod det sådan, at socialministeren i sin tale sagde, at der ville være mulighed for at vende tilbage til dette spørgsmål i efteråret 1995. Og mig bekendt arbejder det udvalg, der er nedsat i forlængelse af satspuljepapiret, med en deadline, der hedder udgangen af 1995, så hvis vi også skal afvente det udvalgsarbejde, kan jeg ikke se andet, end at vi først kan komme ind i substansen på det her spørgsmål i 1996.

Den fg. formand (Helge Sander):

Enhver har selvfølgelig lov til at bede om korte bemærkninger, også for at stille spørgsmål til ministeren, selv om vi normalt samler op, så hvis socialministeren er rede, kan socialministeren svare.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne svare med det samme, da det kan have betydning for forhandlingerne om forslaget. Det, jeg sagde i mine bemærkninger til forslaget, står fast, nemlig at det skal være muligt at opstille løsningsmodeller, vi kan tage stilling til i efteråret 1995.

Men det er også sådan, at der pludselig er kommet – jeg havde nær sagt flere – arbejdsgrupper, der skal se på det her område. Ud over arbejdsgruppen omkring synshjælpemidler er der vores udvalg i tilknytning til satspuljeforhandlingerne, og det kan selvfølgelig være udmærket, hvis vi også dér berører problemstillingerne, men jeg vil gerne understrege, at det ikke må forhale den tidsplan, vi nu opstiller. Desuden har jeg også – efter henvendelse fra Kontaktudvalget for Handicap- og Ældreorganisationerne – taget initiativ til at nedsætte et udvalg, der skal se på hjælpemiddelområdet i en endnu bredere sammenhæng.

Så der er stor interesse for dette her område, men det ændrer ikke på den tidsplan, jeg opstillede i mit indlæg.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg burde naturligvis have taget mit spørgsmål til socialministeren med i min ordførertale, men det vil jeg så lære. Øvelse gør mester.

Her vil jeg sige, at Venstre på alle måder er tilhænger af det frie forbrugsvalg, og det gælder efter vores opfattelse også på de områder, hvor det forbrug, der efterspørges, helt eller delvis finansieres af det offentlige.

Vi kan derfor tilslutte os intentionerne bag beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet, der tager sigte på at udvide viften af hjælpemidler, hvor modtageren skal sikres indflydelse ved valg af leverandør.

Efter den gældende bekendtgørelse på området kan kommunerne bestemme, at hjælpemidlet skal leveres af en bestemt leverandør, men vejledningen fastslår dog samtidig, at modtageren skal sikres indflydelse på leverandørvalget i de tilfælde, hvor der er tale om særlige personlige hjælpemidler som f.eks. individuelt forarbejdede hjælpemidler.